

Pastorie

Katholieke Bussumers waren vanaf het einde van 18de eeuw ter kerke gegaan in een zogenoemde schuurkerk – het achterste stuk van een boerderij aan de St.-Vitusstraat. Maar dat godshuis was te krap en te bescheiden geworden naar de zin van pastoor Van den Brink. In 1843 was er voldoende geld bij elkaar gebracht om een echte kerk te bouwen – de pastoor had jarenlang een groot deel van zijn eigen traktement bijgedragen. Zo werd in 1844 een nieuwe kerk ingewijd, die weliswaar aan de Brinklaan stond, maar de voorzijde lag aan de Vitusstraat.

De nieuwe kerk was een zogenoemde Waterstaatskerk. In 1824 was namelijk een regeling van kracht geworden waardoor kerken alleen nog maar met toestemming van de overheid gebouwd mochten worden. Het ministerie van Waterstaat hield toezicht op ontwerp en bouw van de nieuwe kerken. Soms was er ook sprake van bouwkundig advies van Waterstaatsingenieurs. In hoeverre dat in Bussum het geval was, is niet bekend. Wel is duidelijk dat het om een vrij sober gebouw ging. De pastorie was aan de kerk vast gebouwd. Toen in 1884 de nieuwe Vituskerk werd gebouwd bleef de oude kerk nog even staan. Pas toen in 1896 de toren werd opgetrokken, moest de oude kerk het veld ruimen – maar de pastorie werd gespaard en aan de linkerzijde zelfs nog een beetje uitgebreid, zoals bestudering van de illustraties laat zien. Hoogstwaarschijnlijk is de rechterzijde het oudste nog bestaande gebouw van Bussum.

